



Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 788

Doknr.
815087

Dato
05-02-2024

Folketingets Socialudvalg har d. 24. januar 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 171 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Spørgsmål nr. 171:

"Vil ministeren kommentere den fortrolige henvendelse af 23. januar 2024 omdelt under SOU alm. del bilag 93?"

Svar:

Helt overordnet er der tale om en sag, hvor en kommune har truffet afgørelse om at flytte et barn fra ét anbringelsessted til et andet. Det fremgår, at netværket omkring barnet oplever, at afgørelsen ikke er til barnets bedste. Der er tale om en fortrolig henvendelse, hvorfor jeg ikke vil gå nærmere ind i de konkrete detaljer. Grundlæggende har vi et ansvar for at skabe kontinuitet og stabilitet for børn og unge, der bliver anbragt uden for hjemmet. Det er en af målsætningerne med Aftale om Børnene Først og et bærende princip i barnets lov, der trådte i kraft 1. januar i år. Når det er sagt, kan der være situationer, hvor det af forskellige årsager desværre ikke er muligt at undgå skift i anbringelsessted.

For at sikre, at afgørelser om ændring af anbringelsessted bliver truffet ud fra barnets bedste, har vi regler, der er til for at beskytte børn og unge mod unødvendige opbrud i anbringelsen. Kommunen skal træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, hvis det vurderes at være det bedste for barnet. Afgørelsen kræver samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og barnet, der er fyldt 12 år. Barnet har mulighed for at klage over kommunens afgørelse. Med barnets lov er alderen, for hvornår et barn har adgang til at klage, sat ned til 10 år.

Hvis der ikke kan opnås samtykke, er det kommunens børne- og ungeudvalg, der tager stilling til, om der kan ske en ændring af anbringelsesstedet. Der foretages således endnu en vurdering af, om afgørelsen er til barnets bedste. I indstillingen til børne- og ungeudvalget skal der bl.a. være oplysninger om barnets holdning til ændringen af anbringelsesstedet og en beskrivelse af, hvorvidt supplerende støtte kan imødekomme barnets behov på det aktuelle anbringelsessted. Kommunen skal desuden tilbyde barnet, der er fyldt 10 år, og forældremyndighedsindehaver gratis advokatbistand, når der træffes en så indgribende afgørelse om ændring af anbringelsessted uden samtykke. Parterne i sagen har mulighed for at klage over børne- og ungeudvalgets afgørelse til Ankestyrelsen. Derudover er der indført en mulighed for, at barnets plejefamilie, støtteperson eller venskabsfamilie kan anmode Ankestyrelsen om



en vurdering af kommunens afgørelse om ændring af anbringelsessted, i sager hvor der er tale om et barn under 10 år. Når der er truffet afgørelse om ændring af anbringelsessted, skal kommunen træffe afgørelse om valg af nyt anbringelsessted. Denne afgørelse kan også påklages til Ankestyrelsen, og klagen har som udgangspunkt opsættende virkning. Det betyder, at barnet som hovedregel ikke kan flyttes, før Ankestyrelsen har behandlet klagen over valg af anbringelsessted.

Afslutningsvis vil jeg understrege, at enhver, der er bekymret for, at en kommune ikke foretager de fornødne sagsbehandlingsskridt eller ikke iværksætter en tilstrækkelig indsats over for et barn eller en ung i en udsat position, har mulighed for at underrette Ankestyrelsen. Ankestyrelsen er uafhængig og har mulighed for at tage sager om udsatte børn og unge op af egen drift. Hvis Ankestyrelsen finder grundlag for det, kan der eksempelvis træffes afgørelse om at iværksætte støtte til et barn eller ung.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister